

„Ja, jah! Ma palun, ärge kirjage nii väga, pai madam —“

„Serwiiset peate ka wälja maksma!“

„Hää küll — olgu nii!“

„Waaset ka!“

„Muidugi,“ ägas õnnetu kopiku korjaja.

„Ka tasku-uuri,“ kägises wanamoor.

„Aga see on ju hr. Rahuleid'i oma,“ julges isand Tang meele tuletada.

Oleks ta ometi suud pidanud.

Nii sattus ta niüüd külma sauna.

„Ega muidu — ja annad weel minu kiuste teistele digust! Niisugune —“

„Aga ma palun, jääge ometi rahule — ma maksan kõik auufaste ära. Oi, mu jalg!“

Emandal oli juba pääs aru peetud, kui nii väga tasulil tema ettevõtmine olla. See mõte muutus wana lõustu natuke leplikumaks. Wähem närtjakalt algas ta jälle:

„Hää küll — teie tasute kõik kahju ja siis kolite wälja!“

„Mi — mis? Miks — pärast?“

„Seepärast, et ma seda ei sall, et õõsiti wõõrad inimesed minu auusa kattulise alla asuwad —“

„Kuda nii?“

„Noh, kas salgate, et teil õõsjel keegi wõõras toas oli?“

„Ah, soo! Noh, jah, waadake, see oli mulle

hoopis tundmata wõõras ja koguni üsna ilma minu tahtmata —“

„Oho, luisstage parem, aga ärge tulge mind narrima! Olen auus naesterahwas ja seepärast ei wõi ma põhjalikumalt selle segase asja üle waielda. Kuid seks jääbki — teie kolite wälja! Ja niüüd tule, mees, ma tahan sulle õpetust anda, mis see tähendab, et sa oma kohust ei täida, kui wõõrad inimesed sinu abitaasale liiga teewad!“

Kõrwad lontis sammus isand Tang oma õrnema teisepoole jälgil. Ta teadis ju, et see mitte armastuse kõne ei olnud, mis Truuta temaga saada algama. Enne äraminiikut pilgutab mehike õige halastuse wäärt filmi oma õnnetuma hiiirilise poole. Küllap need kaks jõrwaja Truuta ohwri loomakesed teine teise südame walust aru saiwad.

Kein Rahuleid oli sunnitud, enam kui 100 rubla maksma ja selle pääle pidi ikka wälja kolima. Üsna häda pärast asus ta ühte taga hoowis olewa, pimedasse niiske toakesesse, mis üks hää sõber talle weel nagu õnne juhatusel naabrilisel leidis. Siin rawitses mees 4 nädalat; aega leidis ta siis küll, selle järele põhjast põhjani järele mõtelda, mis sellest wälja tuleb, kui inimene liiga kiisakalt kopikut taga ajab.

„Oh,“ õhtas ta, „kui juba 2 kop. pärast inime-
mene nii palju peab kannatama, mis siis weel saaks